

SSRK Norrbotten

Resultat av medlemsenkät angående intresset för retrieverjakt

Inledning

Intresset för att starta på jaktprov har i Norrbotten minskat under senare år. Särskilt tydligt blev detta under säsongen 2021 då det blev markant färre deltagare, inte minst i öppen klass. Detta väckte frågor kring vad detta beror på, och frågor kring vad medlemmarna är intresserade av, och vad de upplever som brister och hinder för att träna jakt. Enkäten spreds via hemsidan, Facebook samt sektionernas och medlemmarnas egna nätverk.

Enkäten är utformad av ordföranden i SSRK Norrbotten Anna Vikström med input från bland annat Carina Isacson och Mia Fredriksson. Den senare har varit behjälplig med det digitala så att svaren blev anonyma och resultatet sammanställdes i excel. Tack till er! Anna Vikström har analyserat, sammanställt och kommenterat resultatet. På begäran kan en sektionsstyrelse som vill göra ytterligare analyser få tillgång till excelsammanställningen genom att maila Anna via vikstromanna2@gmail.com.

Resultatet redovisas under tre rubriker: **1. Resultatet i siffror**, **2. Samband** och **3. Reflektioner och frågor för fortsatt diskussion**. Förhoppningen är att resultatet ska leda till diskussion i sektionerna och bland medlemmarna på ett sätt som leder till utveckling av SSRK Norrbotten.

1. Resultatet i siffror

Deltagare

151 personer har svarat på enkäten. Av dessa var 128 kvinnor.

Kommentar: SSRK Norrbotten har 283 enskilda medlemmar plus familjemedlemmar. 151 svar får anses vara ett bra antal och ge ett tillförlitligt resultat. Vidare är kvinnodominansen påtaglig. Ett frågetecken är dock hur många medlemmar som inte alls nåtts av enkäten.

Deltagarnas ålder

Över 60 år: 38 st

50-60 år: 49 st

40-50 år: 32 st

30-40 år: 23 st

Yngre än 30 år: 9 st

Kommentar: Detta ger en medelålder på dryga 50 år. Att en för yngning krävs torde stå utom allt tvivel.

Hundraser

Bland deltagarna har 72 st en flatcoated retriever, 43 st en labrador, 27 st en golden och 11 st annan ras (tollare, curly, spaniel)

Kommentar: Det är överraskande att flatcoated retrieverägarna är så många fler. Antalet labrador- och goldenägare torde vara betydligt fler än flatägarna i länet men dessa verkar inte

vara medlemmar i SSRK, kanske för att SSRK är en jakthundsklubb i första hand. Flattarnas höga representation kan eventuellt också ha att göra med att rasklubben FRK Norr är mycket aktiv i Norrbotten, medan den lokala rasklubben för labradorer är nedlagd och Goldenklubben relativt osynlig?

Antal starter på jaktprov

Mer än 20 starter: 27 st

10-20 starter: 21 st

5-10 starter: 15 st

1-5 starter: 32 st

Inte startat: 57 st

Kommentar: 94 st har startat, 57 st har aldrig startat på jaktprov vilket är tänkvärt.

Högsta klass som deltagare startat i

EKL: 40 st

ÖKL: 29 st

NKL: 28 st

Kommentar: Intrycket är att om man är intresserad och har möjligheter att träna vidare så når man högre klasser över tid. En osäkerhet ligger i att det inte går att säga när deltagandet i högsta klass var, det kan ha skett för ett antal år sedan.

Målsättningar

Vill komma så långt det går: 106 st

Nöjer sig med NKL: 43 st

Kommentar: I stort sett alla deltagare visar intresse för att starta på jaktprov och majoriteten uttrycker att de vill komma så långt det går. Intresset är alltså stort men helt klart finns hinder för att komma till start.

Argument för att det räcker med NKL

Bland de 41 svarande som nöjer sig med nkl är argumenten i stort sett lika fördelade på att:

-Hoppet till ÖKL är för stort.

-Inte tillräcklig kunskap, träningsmöjligheter och ambition

-NKL räcker som avelsmerit

Kommentar: Svar som rör intresse och hinder för jaktträning och prov berörs i högre grad längre fram.

Funktionsbeskrivning retriever FB-R

Har provat, eller är intresserad av att funktionsbeskriva sin hund: 78 st

Har inget intresse av att beskriva sin hund: 71 st

Vet inte vad FB-R är: 2 st

Tror att FB-R kan öka intresset för jaktprov: 54 st

Tror att FB-R kan minska intresset för jaktprov: 13 st

Ingen åsikt om hur jaktproven påverkas av FB-R: 84 st

Kommentar: I stort sett lika antal intresserade som ointresserade av att funktionsbeskriva sin hund. En klar majoritet har ingen uppfattning om hur jaktproven påverkas.

Några tänkvärda citat som illustrerar åsikterna om Funktionsbeskrivning retriever:

”Om du ser den arbetslust och motor (som många retrievrar har) hos din hund så tror jag att det sporrar till att aktivt fortsätta jobba mot jakt. Man vill ju dela glädjen gemensamt i aktiviteter”

”det kan öka intresset eftersom ovana hundförare får sin hunds arbetsförmåga bedömd”

”tröskeln kan bli lägre, folk kanske vågar prova på jakt”

”dom som går FB-R nöjer sig med det”

”FB-R kan anses som tillräcklig jaktmerit, vilket jag inte tycker att det är. Ingen merit överhuvudtaget”

”Risken är att FB-R ersätter jaktprov för uppfödare som avelsunderlag (bara en känsla)”

Prioritering av aktiviteter i form av förstahandsval.

Jaktträning och jaktprov: 74 st

Utställning: 20 st

Lydnad och bruksgrenar: 20 st

Viltspår: 15 st

Rallylydnad: 9 st

Nosework: 5 st

I stort sett samtliga anger sig vara ”Mycket intresserade” av de aktiviteter de ägnar sig åt.

Kommentar: Det är slående att majoriteten anger jakt i någon form (träning, prov) som den aktivitet de helst ägnar sig åt. Flertalet nämner dock tre eller flera aktiviteter. Deltagarna är med andra ord mycket intresserade och angelägna att vara aktiva med sina hundar. Vanlig kombination är Jakt-Viltspår, Jakt-Rally exempelvis, Utställning nämns av 53 st och både rallylydnad, bruks, lydnad och nosework intresserar många. Med ytterligare analys skulle det kunna klargöras vilka aktiviteter som är prio 2, 3 etc och om detta skiljer sig åt mellan raserna. Detta skulle dock vara mycket tidskrävande.

Hinder för att träna jakt och delta på jaktprov

Brist på kunskap och kurser: 68 st

Brist på träningsvilt: 66 st

Avsaknad av träningskompisar: 55 st

Ekonomi, tidsbrist, personliga skäl som sjukdom, intresse, motivation: 17 st

Bemötande, trivsel och provens utformning: 16 st

Andra skäl som långa avstånd, brist på träningsmark etc: 5 st

Ser inga hinder alls: 4 st

Kommentar: Många nämner flera olika hinder. För de som har kontakter finns möjligheter att få tag på vilt, har man inte det så är det bevisligen svårt. Dessutom har populationerna av trut och kråka enligt Naturvårdsverket gått ner. Skyddsjakten på avfallsdeponin i Sunderbyn visade också på en nedgång i antalet skjutna fåglar vilket medförde att tillgången på träningsvilt 2021 sjönk. Gräsänder är ett ännu större problem eftersom vi i norr inte har de andjakter som förekommer söderut. Kontakter leder också till träningskompisar som kan dela med sig av sina kunskaper. Viktigast att konstatera är att intresset finns, men finns möjligheterna?

Några tänkvärda och illustrerande citat angående hinder och möjligheter

1. Detta är min första hund, så jag har mycket att lära. Har inte ambitioner att nå längre än NKL, men kommer nog att starta i öppen klass om/när NKL är avklarat. Har dock inga ambitioner att försöka gå så långt möjligt. I dagsläget räcker varken mina kunskaper eller min tid till det.
2. Ej hunnit läsa in mig på alla olika klasser och liknande än då vår tik endast är 1,5 år. Intresserad av lära mig mer!
3. Jag har tappat lusten för jaktprov efter flera tillfällen av dåligt bemötande.
4. Har inte ens grundläggande kunskaper då det saknas kurser.
5. Ger inte så mycket att träna för högre klasser längre. Dyrt vilt o flertalet petiga domare som inte har förmåga att läsa hund o se helhet! Utvecklingen har drivits så att provens utformning gör också sitt. Ska bli spännande att se hur det att ta sig vidare från NKL men nya championatreglerna om man har "fel" ras....
6. Dagens prov är så olikt riktig jakt. Handlar mest bara om lydriad och " cirkuskonster"
7. Högre klasser kräver mer/mycket träning, tävlar i annat och har dessutom inte ett arbete som är ledigt på helger då oftast tävling är. Nkl visar i alla fall upp att min hund har rätt egenskaper om vi klarar det.
8. Svårt med vilt, dyrt med vilt, ingen miljö jag trivs i. För mkt tjat om raser o tävling på blodigt allvar! Åh den är 6 år din Flatt! Så pass gammal! Såna elaka kommentarer! Istället för se möjligheter i varandras hundar. Alla vill inte ha labrador av fieldtrail typ! Måste säga att ta lärdom av FRK o labbeklubben jaktprov. Så trevlig o äkta stämning.
9. Svårt att få ihop att träna med andra då ökl innebär att vi går i par samt att oftast är det en bit att åka till jaktprovet. Skulle vara bra om man hade mer wt eller mer prova på tävla i ex nkl/ökl så man vet att man vågar.

10. Jaktträning är krävande, kräver kunskaper, tid, marker, vilt, frysbox. Konkurrentens från annat som är enklare, t ex nose work.

11. Jag tror att ovanligt få starter beror på flera olika faktorer. Framförallt tror jag att alldeles för få ekipage tar sig till start i nybörjarklass. Jaktprovets syfte är inte heller särskilt tydligt, är det ett verktyg för uppfödare att utvärdera avel (likt utställning) och att föra vidare våra hundars jaktliga egenskaper? Är det en tävling där vi eftersträvar så höga resultat som möjligt och utmärkelser? Bristen på träningsvilt i vår norra landsände försvårar ytterligare möjligheterna till träning.

12. För att "våga" starta i ökl för första gången tror jag kurser/utbildning för högre klass behövs. Stort intresse behövs för träning inför högre klasser det kräver mycket tid och engagemang, finns det?

13. Hundar av icke jaktvariant blir dömd på annat vis
Jämförs med hur jaktlabrador arbetar
Domarna behöver utbildas i hur alla raser arbetar
En golden har inte samma spring i benen som jaktlabrador har

14. Tror det är underskott på många olika parametrar. Kanske för få jaktkurser. För få mentorer till oerfarna. De duktiga tränar med varandra vilket är logiskt men innebär också att oerfarna träningskamrater tränar med varandra. Många har också sagt till mig att de vill träna jakt och gå prov men har svårt att komma in i något gäng och då blir det svårt att träna. Vilttillgången är dålig. Det är svårt att hitta platser där det är okej att skjuta. Dessutom är det många moment att lära en hund och således ganska svårt. Vet också att många håller kurser, delar med sig av vilt, tipsar om platser och personer för träning men det var ju inte det som var frågan.

15. Upplever att många som är duktiga gärna bara kör träningsgrupper med andra på samma nivå. Kvar står vi nybörjare som inte riktigt kan och då är det svårt att utvecklas.

16. Jag upplever med mitt långa perspektiv att det blivit mycket mer slutna sällskap. Det var inte öppet förut men det gick att komma med om man var ivrig att knacka på dörren. Då fanns många fler som öppnade dörren även när en själv inte är den som vinner på det. Nu upplever jag att många är ett slags träningskarriärister.

17. Det måste vara vänligt och trevligt, så att hundägaren känner sig trygg. Om domaren har ngt att framföra (kritik) får han göra det enskilt. Och den muntliga kritiken; varför måste den finnas..?

Det är roligt för den som får beröm (högt pris) men dom andra..?

Dom får t.o.m. stå där och få sina misslyckanden påpekade!

Hoppa över muntliga kritiken; den finns bara i jaktprov

Jag jobbar med mina negativa upplevelser och kommer starta igen

Och det är jättebra att ni går ut och frågar varför inte folk vill starta på prov..? För det finns så många duktiga ekipage !

18. Kräver mycket kunskap och träning för att komma till nivå för provdeltagande. Svårt för nybörjare att hitta träningskompisar och kurser. Skulle önska en anlagsklass liksom de finska anlagsproven där man inte kräver lös hund och men ändå ser till arbetsvilja, nosarbete och vilthantering etc. Tror att en sån klass skulle bli en intresseväckare och inkörspport till start i

ukl/nkl och ev vidare och inte minst skulle nog fler hundar bli prövade/meriterade inom det område de ändå är avlade för! För nybörjare och även gamla rävar känns dagens jaktprov tämligen avancerade och mer sport än egenskapsprov.

19. Man prövar sin hund i nkl för att gå på utställning i jaktklass samt har inte drivet kunskapen intresset och slitet att gå vidare. Även om kurser och utbud finns. Handlar om prioriteringar och framförallt intresse.

20. Svagt intresse bland uppfödarna!!!

21. Dags att vakna!?! folk går dit man blir väl bemött o trivs! Det finns andra raser än labradorer! Har man inte förstått att det behövs en bredd för att få en elit! Än har ingen sagt åt mig på lydndsplan eller Rallylydnad. "Du som är så intresserad varför har du inte labbe?" men de har jag hört otaliga ggr på jaktprov.

22. Idag vill hundägare ha titlar också inom jaktprov så det bara eliten som når till dessa! Hundägare väljer annat och SSRK jaktprov är "dyrt" innan vanlig hundägare är där, kurser, vilt, båt m m. Nu görs väl reglerna om så att det blir ännu krångligare för "Svensson" att komma till start medan eliten får frotera sig hur duktiga de är, så slipper de hundägare som vill ha ut ett Championat.

23. Jag tycker det är viktigt med en GOD dialog mot erfarna och nya förare, domare och funktionärer. Det stora HELA är pedagogiken och struktur. Vara mer öppna för dom som har funktionshinder som Autism, Aspergers, ADD, ADHD. Det står i anvisning B-prov 1.19 mångfald och bemötande. Funktionshindrade får ta del av informationen om de skulle vara intresserade av att tävla och hur de ska gå tillväga. Viktigt att funktionshindrade är välkomna på jaktprov och kurser och att det finns möjlighet till hjälp och stöd som resulterar i trygghet och förståelse.

24. Alla tre kombinerat (kunskap, vilt, träningskamrater) är ett hinder att ta sig över. Ev för svårt med nkl direkt. Ev dummy i nkl som i Norge skulle öka intresset. Alternativt en kvalificeringsklass med vilt som i Finland.

25. Jag tränar en hel del på egen hand, men har tröttnat på provformen efter upprepade tillfällen av dåligt bemötande som kommentarer och gliringar, såväl från åskådare som funktionärer inom SSRK.

26. Tyvärr var mina första starter så negativa. Inte hunden, men jag kritiserades öppet på provet. Sånt händer ingen annanstans. Det har satt sina spår.

27. Skulle vilja gå (nybörjar) jaktkurs med min unghund men det är inga i Kalix och mkt få platser i Luleå så jag kommer inte framåt.

28. Jag tycker inte om dagens jaktprov om anledningen är att avelsutvärdera eftersom det inte sker med praktiska prov.

29. Hela inställningen till B-proven från SSRK HS sida med ibland helt orimliga förslag på regelrevideringar som inte gynnar medlemmar norr om Stockholm. Mycket nedvärderande snack om B-prov figurerar i allmänhet vilket kan resultera i att folk tappar sugen. Det är dessutom väldigt mycket jobb att träna inför jaktprov vilket många inte är beredda att göra. Det är enklare att åka till ett klubbhus och träna lydnad i nån timme. Sist, men inte minst, så

är ju chansen för många att gå vidare från NKL till ÖKL låg om hunden gnäller, dörren stängs. I bruks, lydriad, rally etc är chanserna större att avancera vidare.

30. Dåligt med information om hur det går till. Snobbig attityd från äldre i branschen!

Varför så svagt intresse för jaktprov 2021?

Den sista frågan om varför nedgången i antalet startande var så stor just 2021 blev framförallt besvarad i mer generella termer som redovisats ovan. Svar som gällde 2021 specifikt var fåtaliga. Pandemin nämndes av naturliga skäl av många. Många påtalade också att svårighetsgraden ökar påtagligt mellan nkl och ökl och att de som fick ett första pris 2020 behöver ytterligare träning för att nå ökl-nivån. Ett antal svar var också av typen ”Ingen aning”.

2. Samband

Sambandet jakt-förarens ålder

Över 60 år, antal starter

Fler än 20: 12 st

10-20: 5 st

5-10: 4 st

1-5: 5 st

Inga starter: 5 st

50-60 år

Fler än 20: 12 st

10-20: 8 st

5-10: 5 st

1-5: 15 st

Inga starter: 6 st

40-50 år

Fler än 20: 1 st

10-20: 7 st

5-10: 1 st

1-5: 3 st

Inga starter: 19 st

30-40 år

Fler än 20: 0 st

10-20: 1 st

5-10: 1 st

1-5: 5 st

Inga starter: 12 st

Yngre än 30 år

5-10: 1 st

1-5: 2 st

Inga starter: 6 st

Kommentar: Det är självklart att ju äldre man blir desto fler starter har man hunnit med. Det intressanta med ovanstående siffror är kanske det som händer i åldersgruppen 40-50 år. Det borde vara möjligt att ha hunnit med ett antal starter när man fyllt 40 men anmärkningsvärt många i denna grupp har inte startat på jaktprov överhuvudtaget. De som är 45 år idag är födda 1977. Om man skaffade en retriever vid 25 års ålder eller senare så är vi framme vid år 2002 eller därefter. En fråga är då: Har de olika hindren för jaktträning/jaktprov som redovisats ovan blivit högre under 2000-talet? En annan fråga är om de som är yngre än 40 år är en förlorad generation som inte går att rädda? I så fall är retrieverjakten, och hela SSRK, i Norrbotten utrotningshotad. En reflektion är också att samhället förändras i snabb takt och även detta påverkar naturligtvis vad människor ägnar sig åt på sin fritid.

Sambandet jakt-hundras

Antalet starter

Flatcoated retriever

Fler än 20 starter: 5 st

10-20: 9 st

5-10: 9 st

1-5: 14 st

Inga starter: 28 st

Labrador

Fler än 20 starter: 14 st

10-20: 9 st

5-10: 2 st

1-5: 12 st

Inga starter: 6 st

Golden

Fler än 20 starter: 8 st

10-20: 2 st

5-10: 2 st

1-5: 5 st

Inga starter: 10 st

Kommentar: Jämförelsen mellan raserna försvåras av att antalet hundar av de olika raserna varierar, flattarna är betydligt fler. Trots detta torde tendensen vara klar, flattar och i viss mån golden är överrepresenterade i kategorin "Har inte startat på jaktprov". Som nämnts ovan är det nog också så att de labradorägare som är medlemmar i SSRK i många fall har en jaktavlad labrador och då är ju jakten en naturlig aktivitet att ägna sig åt medan flatten inte är lika specialiserad och flatägare i högre grad deltar i andra aktiviteter. Samma resonemang kan troligen föras vad gäller golden. Övriga raser är så få att de i detta sammanhang knappast ger någon värdefull information att jämföra med.

Högsta uppnådd klass

Flat: EKL: 12 st ÖKL: 11 st NKL: 12 st

Lab: EKL: 20 st ÖKL: 9 st NKL: 7 st

Golden: EKL: 7 st ÖKL: 5 st NKL: 4 st

Kommentar: Även här försvåras jämförelsen av att antalet hundar av olika raser varierar. En rimlig slutsats är dock att många labradorer når elitklass om detta är förarens mål och antalet starter tillräckligt. Troligen är det också en rimlig slutsats att det är möjligt att nå elitklass med en flat, även om det kräver mer träning och fler starter. Ett frågetecken är dock när i tiden högsta klass uppnåddes, det kan ligga flera år tillbaka. Här kan det framför allt vara på sin plats att påminna om kommentaren ovan gällande målsättningar: ” *I stort sett alla deltagare visar intresse för att starta på jaktprov och majoriteten uttrycker att de vill komma så långt det går*”. Vad gör vi i SSRK för att stötta medlemmar med denna målsättning?

Sambandet ras-hinder för träning

Kommentar: Det varierande antalet hundar av olika raser och det faktum att de flesta svar anger flera hinder och uttrycks på olika sätt, gör att en mer exakt analys av detta samband är nästan omöjlig. Helt klart är bristen på kurser och kunskap, svårigheten att få tag på träningsvilt och avsaknad av träningskompisar helt dominerande. Dessa hinder är vanligt förekommande bland ägare till alla raser. 16 svar berör bemötande och provens utformning på något sätt. Även här är alla raser representerade. Det som är tänkvärt är att när svaren handlar om bemötande är de utförliga och uttrycker frustration, exempel på detta finns bland citaten ovan.

Sambandet jakt-ras- FB-R

Kommentar: Som nämnts ovan hade majoriteten av deltagarna ingen åsikt om hur FB-R påverkar jaktproven och fördelningen mellan de som var intresserade av att beskriva sin hund och de som inte var det, var nästan lika fördelad. Bland de 13 svar som uttryckte farhågor för att FB-R kunde minska intresset för jaktproven var 4 st labradorägare, 4 st flatägare, 3 st hade golden och 2 st annan ras. FB-R ingår i SSRKs uppdrag och det finns en viss efterfrågan i Norrbotten. Att FB-R genomförts i Norrbotten har uppmärksammats och berömts i Apportören. Men FB-R har ännu så länge genomförts i mycket begränsad omfattning i länet och om en ökning av funktionsbeskrivna hundar kommer att påverka deltagandet i jaktproven eller ej går ännu inte att svara på. Rimligen har FB-R mycket liten betydelse jämfört med de hinder som finns för jaktträning/jaktprov som behandlats ovan. Ett frågetecken kring FB-R är det faktum att hunden ska ha fyllt 1 år och att FB-R innebär uppgifter där en hund som har jakttränats och har god stadga vid exempelvis kast inte lyckas särskilt bra. Det rätta är nog att se på jaktprov och FB-R som tester som visar på helt olika saker och egenskaper hos hundarna.

3. Reflektioner och frågor för fortsatt diskussion

Ett av SSRKs mål är att ”*väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, jaktligt och exteriört fullgoda rashundar*”. I beskrivningen av jaktprovets syfte står att läsa: ”*I många generationer har aveln av retriever inriktats på att behålla och även utveckla de unika retrieveregenskaperna. Det är just dessa egenskaper som idag gör retrievern så populär som*

jakthund, familjehund och som tjänstehund för en rad olika uppgifter. Det är samma egenskaper som gör att en retriever måste få arbeta för att må bra” Vidare står det: ”Syftet med jaktproven är att bedöma hundarnas jaktegenskaper till ledning för avelsarbetet”

Om ovanstående citat tas i beaktande är det sjunkande antalet startande på jaktprov i Norrbotten oroväckande. Nedanstående resonemang är ordförandens reflektioner som förts ur ett norrbottniskt perspektiv grundat på resultatet av denna enkät, och utan att göra anspråk på att ha hela bilden klar. Hur läget ser ut i övriga Sverige är mer okänt och tas inte hänsyn till här.

I aveln av jaktlabradorer är de jaktliga egenskaperna i fokus och hundarna blir därmed specialiserade och når stora framgångar på jaktprov och working tests och jaktlabradorerna är därför av naturliga skäl svåra att konkurrera med för exempelvis en flat. Frågan är dock om, med tanke på den stigande medelåldern bland de aktiva, även de jaktavlade labradorerna ligger i farozonen? Golden retrievern finns numera också i en jaktavlad typ, så det resonemanget torde gälla även den? Avelsbasen för flatcoated retriever vad gäller jaktliga meriter är idag tunn. Antalet flattar fem år och yngre med ett första pris i öppen klass på jaktprov var vid en inventering 2019 (osäker på årtalet?) 18 st i hela landet. En uppfödare av flat som söker en hane med goda jaktliga meriter har alltså svårigheter, det som står till buds är att titta på generationerna bakåt. Men är resultat på jaktprov det enda som räknas? Nej, men även utan att vara uppfödare eller specialist på avel, uppstår frågan vad som händer med rasens egenskaper som gör den så allsidig som tjänstehund och populär som familjehund. De jaktliga egenskaperna hänger väl ihop med nyfikenheten, samarbetsviljan och arbetslusten hos en hund? Vad händer med flatten nu och i framtiden? Ska även den aveln leda fram till hundar av två typer? Bland de flattar vars ägare svarat på denna enkät borde det vara ett stort antal som med rätt förutsättningar kan klara ett första pris i nybörjarklass, inte minst med tanke på det intresse dessa flatägare visat. Fler i startande i nkl ger en också en ökad bredd som kan leda fram till fler starter i högre klasser.

Det finns saker SSRK Norrbotten, avdelningen, sektioner och enskilda medlemmar, kan påverka och förändra och sådant där ansvaret ligger hos högre instanser. I enkäten förekommer åsikter om provens utformning, regeländringar och domarnas bedömning. Säkerligen förs diskussioner på högre ort där besluten om dessa aspekter fattas. Det som vi i vår landsände har möjlighet att påverka och utveckla för att få fler startande på jaktprov handlar om konkreta saker; att försöka få tag i träningsvilt till våra medlemmar, att erbjuda fler kurser på fler platser (inte minst för nybörjare), inofficiella ”prova-på jaktprov” och att anordna gemensamma träningar och aktiviteter där alla känner sig välkomna och tycker det är roligt att vara med. Det faktum att så många angett jaktträning och jaktprov som den aktivitet de helst ägnar sig åt tillsammans med de hinder de samtidigt upplever, gör att den röda varningslampan blinkar. Med gemensamma krafter kan vi få den lampan att lysa grön! Vad krävs för att åstadkomma detta?

Ett problem är en hög medelålder bland de aktiva. Det är heller inte helt enkelt att få medlemmar att ställa upp i styrelsearbete. Styrelsearbete har inte alltid så högt underhållningsvärde, men är absolut nödvändigt för att det ska finnas verksamhet överhuvudtaget. Dessutom är en avdelningsstyrelse en förutsättning för sektionerna som i sin tur är en förutsättning för kurser, jaktprov och andra aktiviteter. Gällivaresektionen är nedlagd och Bodensektionen var på fallrepet och räddades i sista stund vid årsmötet 30 januari. Före 2010 anordnade både Boden och Gällivaresektionen jaktprov. Kirunasektionen har fram till nu kämpat på med ytterst få anmällda. I höst verkar bara tre sektioner planera ett jaktprov, förutom Luleå och Kalix med alla

tre klasser, också Piteå (som tidigare år haft alla klasser) med enbart nybörjarklass. En ljuspunkt är att flatklubben planerar ett prov med nkl och ökl.

Åtgärder som lockar yngre medlemmar att engagera sig är nödvändiga. Yngre medlemmar måste också självmant känna sig kallade och ställa upp om de vill att SSRK ska leva vidare i Norrbotten, det är inte alltid den berömda ”någon” som ska ta initiativet. Även medlemmar kan ta egna initiativ och ordna informella, opretentiösa aktiviteter där man träffas med sina hundar. Det ska vara roligt att vara med i SSRK! Bredd är en förutsättning för att få fler intresserade av jaktträning och jaktprov och bredden kan skapas också med enklare aktiviteter där man träffar likasinnade.

Det finns stor kunskap och massor av värdefulla erfarenheter bland äldre medlemmar som dessa kan dela med sig av. Många berömvärda insatser sker också ute i sektionerna. Samtidigt har många eldsjälar engagerat sig i decennier och börjar säkert känna sig lite trötta. I avdelningsstyrelsen pågår nu en diskussion om vi skulle kunna premiera mer erfarna medlemmar som tar på sig att hålla i jaktkurser och andra aktiviteter, exempelvis genom att engagera en duktig instruktör som kan hålla en ”belöningskurs” för dessa.

Det finns möjligheter att vända utvecklingen. Förhoppningsvis kommer resultatet av denna enkät och de kommentarer och frågor som ställts här leda till intensiva diskussioner och konkret agerande. Annars är nog frågan om jaktproven, och ens SSRK Norrbotten, alls existerar om 5-10 år?

Sundom Februari 2022

Anna Vikström

Ordförande SSRK Norrbotten